

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка д) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној дана 25. септембра 2024. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о покретању стечајног поступка над дужником „Hamdo Group“ д.о.о. Соколац број: 8/23 од 27. јануара 2023. године, коју је донио в.д. Надзорног одбора Акционарског друштва за прераду дрвета „Нова Романија“ а.д. Соколац.

О б р а з л о ж е њ е

Хамдо Абдулкарим, са сталним боравком у Сарајеву, кога заступа Јасмин Старчевић, адвокат из Сарајева, дао је Уставном суду Републике Српске (у даљем тексту: Суд) иницијативу, погрешно означену као приједлог, за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Одлуке о покретању стечајног поступка над дужником „Hamdo Group“ д.о.о. Соколац број: 8/23, коју је 27. јануара 2023. године донио в.д. Надзорног одбора Акционарског друштва за прераду дрвета „Нова Романија“ а.д. Соколац. Цитирајући члан 7. Закона о јавним предузећима („Службени гласник Републике Српске“ бр. 75/04 и 78/11) и члан 32. Статута а.д. „Нова Романија“ Соколац, које одредбе су послужиле као основ за доношење оспорене одлуке, те указујући на пропусте у раду редовних судова у поступцима који се тичу предметног стечајног поступка, као и незаконитости у раду „в.д. Управе и в.д. Надзорног одбора а.д. Нова Романија Соколац“, давалац иницијативе наглашава потребу да Суд оцијени уставност и законитост оспорене одлуке.

На тражење Суда, у спис овог предмета је достављена пуномоћ којом је давалац иницијативе овластио наведеног адвоката да поднесе предметну иницијативу Суду. С обзиром на то да је из пуномоћи видљиво да је давалац иницијативе држављанин Сирије, а да из иницијативе произлази да је исту дао као физичко лице, Суд је затражио да исти достави увјерење о држављанству Босне и Херцеговине. Такође, Суд је, предострожности ради, од даваоца иницијативе, а путем адвоката, затражио да, уколико сматра да је његов поднесак (иницијатива/приједог) овом суду поднесен у име „Hamdo Group“ д.о.о. Соколац, тј. на основу овлашћења Хамде Абдулкарима као законског заступника, Суду достави пуномоћ те врсте.

Поступајући према налогу Суда давалац иницијативе је, путем адвоката, доставио Суду поднесак у коме се истиче да је иницијативу поднио као физичко лице, на основу члана 4. Закона о Уставном суду Републике Српске, те да нема држављанство Босне и Херцеговине, као и да није законски заступник „Hamdo Group“ д.о.о. Соколац, над којим је отворен стечајни поступак. Такође наводи да има одобрен стални боравак у Босни и Херцеговини, као и да је „рјешавање држављанства“ у току. Сматрајући да су испуњени законски услови за поступање овог суда, као саоснивач „Hamdo Group“ д.о.о. Соколац, односно као физичко лице које има непосредан правни интерес да поднесе „иницијативу/приједлог“ Суду, предлаже да Суд настави са поступком без одлагања.

Анализирајући поднесену иницијативу Уставни суд је, као претходно питање у овом

предмету, размотрио питање постојања овлашћења страног држављанина за иницирање поступка пред Уставним судом Републике Српске.

Наиме, да би се уставносудски спор могао водити потребно је утврдити да ли давалац иницијативе има процесноправни положај учесника у поступку, односно субјекта овлашћеног за покретање поступка за оцјену уставности и законитости.

Уставом Републике Српске је утврђено: да свако има право на једнаку заштиту својих права у поступку пред судом и другим државним органом и организацијом (члан 16. став 1); да странци имају људска права и слободе утврђене уставом и друга права утврђена законом и међународним уговорима (члан 44); да свако може дати иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости, да поступак пред Уставним судом могу без ограничења покренути предсједник Републике, Народна скупштина и Влада, а остали органи, организације и заједнице под условима утврђеним законом, да Уставни суд може и сам покренути поступак за оцјењивање уставности и законитости (члан 120. ст. 2, 3. и 4. Устава Републике Српске, допуњен Амандманом XLII на Устав).

Сагласно наведеним уставним одредбама, Уставни суд сматра да је право иницирања покретања поступка за оцјену уставности и законитости прописа Републике Српске, резервисано искључиво за домаћа правна и физичка лица. Дакле, према оцјени овог суда, страна правна и физичка лица немају уставну легитимацију за покретање поступка за оцјену уставности и законитости било којег прописа Републике Српске, по било ком основу.

Стога је Уставни суд оцијенио да у конкретном случају не постоје процесне претпоставке за одлучивање по поднесеној иницијативи, те је на основу члана 37. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 104/11 и 92/12) одлучио да дату иницијативу не прихвати.

На основу изложеног одлучено је као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Војин Бојанић, Светлана Брковић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Радомир В. Лукић, проф. др Иванка Марковић, проф. др Дарко Радић и академик проф. др Снежана Савић.

ПРЕДСЈЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА
Мр Џерард Селман

Број: У-29/24

25. септембар 2024. године